

краката ви. Ако вие сте, запримъръ, единъ хиксъ, по този законъ клѣтките на краката на едно поколѣние отъ редица сѫщества, за въ бѫдаще, слѣдъ нѣколко хиляди поколѣния, ще образуватъ клѣтките на тѣхните рѣщи. Това нѣщо не е доказано математически, това сѫ само прѣдположения. Значи, станало е едно прѣдвижване на клѣтките отъ краката въ рѣшетѣ. Клетките на рѣшетѣ, понеже сѫ отъ по-висша еволюция, влизатъ въ мозъка.

Тѣй щото, всѣка клѣтка минава отъ една иерархия въ друга, отъ една градация въ друга, както това става и у самите хора. Единъ денъ, когато умрете, тѣзи клѣтки ще ви срещнатъ нѣкадѣ въ пространството, ще ви се усмихнатъ и ще кажатъ: едно врѣме ние бѣхме въ вашия домъ. Ще ме попитате: ами ще можемъ ли да се разговаряме съ тѣхъ? Да, тѣзи клѣтки сѫ разумни сѫщества въ невидимия свѣтъ. Тамътѣ сѫ ангели, които разрѣшаватъ по-серииозни въпроси отъ тѣзи, които вие разрѣшавате тукъ. Вие ще кажете: тѣзи нѣща сѫ въображаеми. Вѣрно е, но въражението, фантазията е утровата на всички идеи въ свѣта. Туй, което индуцитѣ наричатъ „мая“, това е въражението. Човѣкъ безъ въображение не може да прогресира. Казватъ за нѣкого: той си въобразява. Да си въобразява, въ това именно седи културата. Нали ние си въобразяваме, че Господъ създалъ Адама? Нали ние си въобразяваме, че единъ си човѣкъ разрѣшилъ нѣкой наученъ въпросъ? Ами като учимъ за философитѣ, тѣ не си ли въобразяватъ? Чудни сѫ хората, като казватъ, че единъ си е въ заблуждение. Че кой не е въ заблуждение? Ти седишъ и си въобразявашъ, че можешъ